

[Arbejdsministeren]

Under forudsætning af, at arbejdsgiveren (kommunen) kan kontrollere arbejdstiden og timelønnen svarer til den sædvanlige timeløn for arbejde som kørelærer på en (kommunal) knallertskole, vil der således ikke blive tale om omregning, men opgørelsen af arbejdstiden skal ske alene på grundlag af de faktiske arbejdstimer.

Jeg kan imidlertid som arbejdsminister alene udtale mig om de generelle regler på området, men ikke gå ind i en vurdering af den konkrete sag. Det er som bekendt arbejdsløsheds-kassen, der træffer afgørelse i 1. instans med klageadgang til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsmarkedets Anke-nævns.«

Som det fremgår af dette svar, oplyste jeg, at opgørelsen af en efterlønsmodtagers arbejdstid ved arbejde som kørelærer på en kommunal knallertskole alene skal ske på grundlag af de faktiske arbejdstimer under forudsætning af, at arbejdsgiveren (kommunen) kan kontrollere arbejdstiden og timelønnen svarer til den sædvanlige timeløn for arbejde af denne art.

Jeg er imidlertid blevet opmærksom på, at arbejde som kørelærer på en kommunal knallertskole ofte (men ikke altid) aflønnes efter reglerne i folkeoplysningsloven (tidligere loven om fritidsundervisning).

Når dette er tilfældet, er timelønnen pr. undervisningstime fastsat således, at timelønnen tillige indeholder betaling for sædvanligt tidsforbrug til forberedelse m.v.

Arbejdstiden for arbejde, der aflønnes på denne måde, beregnes efter efterlønsreglerne ved, at de præsterede undervisningstimer multipliceres med den omregningsfaktor, der danner grundlag for fastsættelsen af timelønnen pr. undervisningstime.

Omregningsfaktoren er på dette område normalt 1,6. Det vil sige, at en lønnet (faktisk) undervisningstime i disse tilfælde skal medregnes som 1,6 arbejdstimer.

Der er således ikke tale om at omregne lønnen til timer ved brug af omregningsfaktoren, men om beregning af arbejdstiden på grundlag af de faktiske undervisningstimer ved at medregne det lønede (sædvanlige) tidsforbrug til forberedelse m.v.

Mit svar af 29. januar var derfor korrekt, men ikke helt udtømmende.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 22:

Forespørgsel til undervisnings- og forskningsministeren [om kvaliteten af de højere uddannelser].

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 20/2 92).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 230:

Forslag til lov om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 19/2 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ole Espersen (S):**

Regeringen foreslår nu, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention bliver gjort til en del af gældende dansk ret, således at den kan påberåbes over for danske domstole, myndigheder osv., specielt den praksis, der har udviklet sig inden for de europæiske menneskerettighedsorganer, først og fremmest Menneskerettighedsdomstolen. Det er vi glade for, og vi er også glade for det holdningskifte, der har fundet sted. Det er kun 2 år siden, at Justitsministeriet var en indædt modstander af at gøre konventionen til en del af dansk ret. Det har nu ændret sig, og det er vi selvfølgelig glade for; der er klare fordele forbundet hermed.

Efter vores opfattelse er der ingen virkelige ulemper forbundet med denne ændring. Der nævnes den mulighed, at konventionen måske indeholder regler vedrørende visse emner, som også vedrører dansk ret, bl.a. vedrørende ægte-skabsloven, hvor konventionen kun taler om den giftefærdige alder og den danske lov sætter en 18-års-grænse. Men jeg tror ikke, det overhovedet vil volde nogen problemer i praksis. Det er klart, at her skal den gældende dan-